

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Veri & Pii Sacerdotis Idea Seu Vita R. D. Iacobi
Merlo-Horstii, Pastoris B. Mariæ Virginis In Pascvlo
Coloniæ, SS. Theol. Licent.**

Crombach, Hermann

Coloniæ, 1645

Caput 13. Castitatis inuiolatè seruandæ studium & fuga mulierum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14591

cissimè & cautissimè loquar, verba inutilia, otiosa, non satis honesta, aut aliquam turpis rei memoriam ingerere apta, diligentissimè cauebo.

6. Ante preces & maximè ante diuinum *Oratio officium* seu publicè seu priuatè legendū, *præparatio-*
semper conabor instituta aliqua mentis *toria.*
collectione animum ad pietatem & deuotionem præparare, cogitans breuiter opus
hoc esse vocationi & functioni proprium,
ideoq; diligēter fideliterq; exequendum,
vt Deo placeat, & proximis prospicit.

C A P V T XIII.

Castitatis inuiolatè seruandæ studium,
& fuga mulierum.

Avreolam Virginitatis incorruptam seruare cù Dei gratia follicitè labo- rauit à teneris, gnarus quòd *incorruptio proximum* facit Dëo, redditq; mortales si- miles cœlitibus, imò terrestres quosdam Angelos efficit, mentemque præparat & accommodat ad diuinæ sapientiæ dona copiosius recipienda. Ideo sanctissimam D E I Genitricem MARIAM, S. Vrsu- lam, S. Custodem Angelum, Præsides *Media castitatis cōseruāda tuto-*

tutoresque castitatis inuocabat assidue, quotidie rem diuinam factitabat, hauriebatque *Vinum germinans Virgines*. Sensus etiam suos arctā custodiā sepiebat, ne qua hosti pateret rimula, carnem ieunijs emaciabat, affligebatque verberibus, ut multo tempore quandoque cum S. Thoma Aquinate expers cogitationis vel commotionis inhonestæ videretur, accedebat otij fuga, continuus studiorum labor & mentis in Deum defixio, quæ non sinebat animum vagari distrahiq; vanâ vel otiosâ, taceo turpiore cogitatione. Mulierum verò familiaritatem lierum. quām cautè declinarit, verbis satis nequit explicari: multis annis ideo familiam domi non aluit, sed coctos & paratos è domo vicina cibos accipere solitus est, ne mulierem admittere cogeretur. Ac licet postremis annis sororem domum receperit, nunquam tamen vel ipsam vel aliam sequioris sexūs intra limen cubiculi pedem inferre passus est; imò ne vel obiter à longè inspicere sustinebat, tapete ostio præfixo, demissoq; priùs, quām id reseraret; solus extremus morbus extortus licentiam sorori permittendi ingressum;

sum, vt eius operâ necessarijs in rebus v-
teretur. Sed licet importunè quædam
Matronæ, quibus à Confessionibus fue-
rat, idipsum flagitarent, constanter o-
mnibus negauit, & ostio præfigendam i-
licò curauit hanc epigraphen : *Mulierum in morbo.*
pedes foras sunt. Sacerdoti quoque, quem
muneris sui Vicarium designarat, in
mandatis dedit, omnes vt inde procul ar-
ceret (extra fororem) fœminas, & qui-
buscunque posset modis, honestè dimit-
teret, quamdiu sensuum & mentis com-
pos esse notaretur, quamuis vbi demum
extremus agon vim sentiendi sustulisset,
orandi gratiâ viros & fœminas non tan-
tum intromitteret, sed & inuitaret. Hac *Castitate*
tam vigili custodiâ iam inde ab ineunte *seruauit*
ætate virginitatem seruauit integrum & *inuiolata*
inuiolatam, vt ipse quadam in clausula
tabularum testamentiarum anno 1639.
25. Iulij confectarum, scriptum reliquit
his verbis: [Capulo seu tumbæ nulla im-
ponantur serta vel corollæ. Si insigne re-
quiritur Virginitatis, (quam hactenus
per Dei solius gratiam seruauit integrum,
& per eandem, vti spero, in diem mortis
illibatam D E O Crearori meo offeram)
acci-

accipiatur pannus albus, id est, nullo tinctus colore, sed candidus & niucus, isque satis laxus, ut interni possit capulus. Permitto tamen 16. ad summum ferta imponi per modum crucis, id est, decem pro linea recta, sex pro transuersa.] Sed ne vanè gloriari de ea virtute videretur, ultimis tabulis causam candidi operimenti umbrae prætermisit; constat verò postremis annis vitæ magnū ad tēporis illius perfectionem cumulum virtutum adiecisse, ac indies magis magisq; fuisse sollicitum, ne tanti thesauri nimia sui præsidentia (quod etiam sanctissimis viris nouerat euenisse) naufragium in portu faceret.

Felix quem faciunt aliena pericula cautum.

C A P V T XIV.

Puritas mentis & horariæ adspirationes.

Nec minus mentis puritatem, quam corporis integritatem se stabatur, sollicitus non tantum ut grauiora, sed ut ne leuiora quidem sciens prudēs patraret errata. Non inanis est præsumptio, eum innocentiam conseruasse saluâ baptismali gratiâ, nec eam per lethale peccatum desperitam, multum ad nauos etiam leuiores